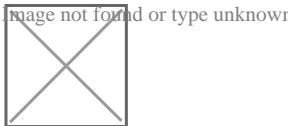

27 Αυγούστου 2024

Όσιος Ποιμήν

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Εορτάζει στις 27 Αυγούστου εκάστου έτους.

Βιογραφία

Ο Όσιος Ποιμήν μαζί με τα άλλα αδέρφια του έκαναν μικρή μοναχική αδελφότητα σε μια μικρή σκήτη στην Αίγυπτο. Ηγούμενος αυτής της αδελφότητας ήταν ο Ποιμήν, που είχε όλα τα προσόντα πραγματικού ποιμένας ψυχών. Η φήμη του είχε φθάσει σε μακρινές περιοχές και πολός κόσμος ερχόταν να τον δει και να τον

συμβουλευθεί. Αυτός, όμως, δεχόταν μόνο τους μικρούς και ταπεινούς. Όσοι έρχονταν από περιέργεια, δεν τους δεχόταν, έστω και αν ήταν άρχοντες.

Κάποτε κάποιος επισκέπτης, θύμωσε που δεν τον δέχθηκε ο Όσιος και επειδή ήταν δικαστής, συνέλαβε το μοναχογιό της αδελφής του οσίου, με την ιδέα ότι έτσι θα ερχόταν ο ίδιος ο Ποιμήν σ' αυτόν. Ο όσιος, όμως, έγραψε προς αυτόν: «Έξέτασον τὸν ἀνεψιόν μου κατὰ τοὺς νόμους. Εἶναι ἔνοχος; Τιμώρησέ τον. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι, κἄμε ὅπως θέλεις». Ο δικαστής θαύμασε τα γραφόμενα του οσίου και αμέσως απέλυσε τον ανεψιό του. Όλα αυτά, βέβαια, τα κατάφερε ο Ποιμήν, διότι καλλιεργούσε το θεμέλιο των αρετών, την ταπεινοφροσύνη. Συχνά μάλιστα έλεγε: «Ο άνθρωπος έχει ανάγκη από την ταπείνωσιν, όσην από τον αέρα τον οποίον εισπνέει. Η ταπεινοφροσύνη του πνεύματος είναι η ζωή της ψυχής».

Ο όσιος Ποιμήν πέθανε ειρηνικά, προκόβοντας σε όλες τις χριστιανικές αρετές το έτος 450 μ.Χ. σε ηλικία 110 ετών.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ οἰκουμένη, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείων ἔργων σου, τῇ δαδουχία, λαμπρυνόμενος, τῇ διάνοια, διακρίσεως φωστὴρ ὠφθης ἄδυτος, διασκεδάζων παθῶν τὴν σκοτόμειναν, καὶ καταυγάζων ἡμῶν τὰ νοήματα. Ποιμὴν Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, Ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη τὰς ψυχάς,
τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Κάθισμα

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ποιμαινόμενος ὑπὸ Κυρίου, τούτου πρόβατον, ὠράθης πρᾶον, ἐναντίους λύκους
μάκαρ τροπούμενος, καὶ ἐκτελέσας τὸν θεῖον ἀγώνα σου, πρὸς τὴν οὐράνιον
μάνδραν ἐσκήνωσας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὡς ἐκ λύκου χαίνοντος ἠρπάγη βίου,

Ποιμὴν, τὸ θρέμμα τοῦ μεγίστου ποιμένος.

Ποιμένα εἰς μέγαν ἐβδόμη εἰκάδι ὤχετο Ποιμὴν.

Πηγή: saint.gr